

[Knud Østergaard.]

men en fordel at kunne holde mund, at kunne holde helt mund. At dette sidste ikke er sket, er efter mit partis opfattelse meget beklageligt. Dette lovforslag skulle aldrig have været fremsat her i folketinget. I beretningen fra udvalget, der behandlede spørgsmålet om efterretningstjenesternes virksomhed, hedder det bl. a. (Folketingstidende 1969-70; tillæg B. sp. 2551):

„Der er i udvalget enighed om at fremhæve den enstemmige opfattelse, at en efterretnings- og varslingstjeneste er nødvendig af sikkerhedsmæssige grunde, og at der må gives efterretningsvæsenet de fornødne arbejdsmuligheder.“

Mit parti mener, at oprettelse af et udvalg som det foreslåede vil forringe arbejdsmulighederne, og kan derfor kun opfatte forslaget som et brud på det løfte, som også socialdemokratiet har givet ved at tiltræde beretningen af 2. juli 1970.

Imidlertid rejser lovforslaget ikke blot problemer for politiets og forsvarrets efterretningstjenester. Det vil efter vor opfattelse også skabe konflikter i forhold til de medlemmer af folketinget, der skal være ministrenes gidsler ved at indtræde i et udvalg som det foreslåede. Jeg vil derfor direkte spørge den højtærede justitsminister, om han nøje har overvejet de forfatningsmæssige problemer, som ligger deri, at folketingets medlemmer vil modtage højt klassificerede oplysninger, som de er ude af stand til at anvende i den politiske debat.

Det konservative folkeparti kan således ikke medvirke til forslagets gennemførelse, og vi nægter i øvrigt at tro på, at der er et flertal for forslaget her i tinget. Det ærede medlem hr. Orla Møller talte om to medlemmer i den socialdemokratiske gruppe, som ikke havde bestemt sig, men så stærkt som det ærede medlem hr. Otto Mørch har vendt sig imod forslaget, kan jeg ikke tro; at han kan være for det, og jeg har også forstået, at det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen har en tilsvarende opfattelse. Jeg vil derfor gerne spørge justitsministeren, om han mener, at han har parlamentarisk dækning for lovforslaget. Jeg mener, at han mangler det.

Til slut vil jeg gerne sige, at vi er imod forslaget, men mit parti vil gerne være ministeren behjælpelig med at foranstalte en

stille og rolig begravelse i det udvalg, som vi forventer nedsat.

Henry Christensen: Jeg vil gerne med det samme sige til den højtærede justitsminister, at venstre ikke kan medvirke til gennemførelsen af det fremsatte lovforslag, og at venstre vil søge dets gennemførelse hindret.

Jeg er tilfreds med, at hr. Orla Møller benyttede lejligheden til at understrege nødvendigheden af, at et samfund må have et efterretningsvæsen. Det er ikke noget, nogen af os har noget ønske om, men erfaringen også igennem den sidste menneskealder har jo desværre ved adskillige lejligheder vist, at et samfund i den verden, hvori vi lever, er tvunget til for sin egen sikkerheds skyld at skaffe sig orientering af den art, som efterretningsvæsenet kan skaffe et samfund.

Jeg havde som ungt nyvalgt medlem i sin tid lejlighed til at være medlem af udvalget, der behandlede den parlamentariske kommissionsbetænkning. Den fortæller lidt om det, vi her behandler. Vi har desværre også igennem de senere år haft lejlighed til at opleve alvorlige spændinger, også i vor del af verden, og jeg tror ikke, noget ansvarligt medlem i dette høje ting ville sige, at et land kunne se væk fra at skaffe sig en så god og sikker oplysning som muligt om det, der forestod, og som også kunne få betydning for os, i hvert fald få betydning for de dispositioner, vi måtte træffe. Jeg tror, det er nødvendigt at sige til befolkningen, at det er derfor, et samfund må opretholde et efterretningsvæsen som det, vi har.

Det ligger desværre i sagens natur, at der til udførelsen af den vanskelige tjeneste, som man her må pålægge medborgere, stilles krav af anden art, end vi normalt er tvunget til at stille til vore medborgere, når vi beder dem gå i samfundets tjeneste. Det må til gengæld være folketingets og landets regerings ansvar at søge skabt sådanne rammer og sådanne vilkår, at den opgave, man pålægger dem, kan udføres, og her er det, at forslaget efter vor opfattelse kommer i strid med disse hensyn.

Jeg har, specielt for så vidt angår den militære efterretningstjeneste, den overbevisning, at vi må sige klart til befolkningen, at denne nødvendige virksomhed kan ikke fungere, hvis man forlanger almindelige